

Indledende bemærkninger

Bogen udkom første gang den 30. juli 1849 og havde Kierkegaard-pseudonymet Anti-Climacus som forfatter. Bogens fulde titel er *Sygdommen til Døden. En christelig psykologisk Udvikling til Opbyggelse og Opvækkelse* og Søren Kierkegaard (1813-1855) skrev den, mens han boede på Nytorv 27 i København.

Den anses for Kierkegaard psykologiske hovedværk, og handler om fortvivlelse; om eksistentiel fortvivlelse, som han sætter lig med det kristne begreb om synd.

Bogen er en 'dybsindig-inderlig' analyse af fortvivlelsens og syndens former. Og Kierkegaard mellem tre former eller niveauer for fortvivlelse – for modløshed eller håbløshed – nemlig: Fortvivlet over ikke at ville være sig selv, eller lavere: Fortvivlet ikke at ville være et selv, eller allerlavest: Fortvivlet at ville være en anden end sig selv, at ønske sig et nyt selv.

Det fortvivlede menneske er fortvivlet, fordi det forsøger at leve som en anden. For Kierkegaard og hans dæknavn Anti-Climacus er troen vejen ud af fortvivlelsen.

Denne tekstnære nudanske, gennemredigerede udgave af Søren Kierkegaards *Sygdommen til Døden*, er et forsøg på at aktualisere dette centrale værk for en nutidig læser.

Teksten er gennemredigeret og ord for ord meget nænsomt og tekstnært ændret til nudansk. Længden på de enkelte sætninger er bibeholdt. Ordstillingen i teksten er, på nær enkelte steder, bibeholdt, og der er af og til en øget kommatering. Der er få steder ændret, tilføjet og fjernet småord for at tydeliggøre teksten.

Søren Kierkegaards brug af fremmedord, og det der for et nutidigt blik fremstår som ældre danske ord er bibeholdt, men forklaret umiddelbart efter, ligesom udenlandsk tekst er bibeholdt, men gengivet i oversættelse umiddelbart efter.

Teksten er brudt op i et øget antal afsnit. Der er ikke bortredigeret tekst og teksten er ikke omstruktureret.

Jens Staubrand